

MES

PRESS

6. broj

Subotica, juna 2006.

*OSTVARITE SVOJE SNOVE!
BUDITE POBEDNICI!
BUDITE DOBRI LJUDI!*

L I S T
U Č E N I K A I
P R O F E S O R A
T E H N I Č K E
Š K O L E

Nenad Kožul, ET-31,
učesnik Saveznog
takmičenja u programiranju

Tomislav Takač, ET-43,
prvo mesto na okružnom i
učešće na Republičkom
takmičenju iz matematike

Gimnastička ekipa škole - prvo mesto na
Republičkom takmičenju srednjih škola

Davor Rapić, ET-11,
šesto mesto iz elektrotehnike
na Republičkom takmičenju;
prvo mesto u Okrugu iz fizike;
treće mesto u Opštini iz
matematike

Patrik Kiš, ET-21,
drugo mesto u
konkurenciji drugih
razreda na
Međunarodnom
takmičenju
matematičara
„Kengur bez granica”

**Miroslav
Stefanović, M-33,**
drugo mesto na
Republičkom
takmičenju
mašinskih škola -
strugari

Kristijan Pataki, M-31, treća
nagrada na međunarodnom
takmičenju ekoloških karikatura
u Kragujevcu

Zinka Piuković, ET-11,
napravila je kompjuter-
skom obradom mozaik
portreta Nikole Tesle koji
je bio zapažen na
prolećnom Sajmu
obrazovanja

Đak generacije : TOMISLAV TAKAČ, ET-43

Sa svečanog ispraćaja maturanata u školi, 7. juna 2006. godine

HOD „MALOG PRINCA „ PO NIČIJOJ ZEMLJI – pokušaj portreta

Odličan učenik je obično neko koga slabije poznajete, osoba koja zna šta želi i do tog cilja stiže samostalno. Svaki opis Tomislava Takača biće nedovoljno opširan, nedovršen i pun propusta. Došao je u prvi razred pre četiri godine kao mala, radoznala enigma i to je za mene ostao do danas. Samo je porastao, uspešno odradio svoj posao i ostavio trag za sobom.

Protokolarni podaci govore da je spremno učestvovao na raznim školskim takmičenjima, kako je polako pronalazio sebe u domenu stručnih predmeta dospevao i do okružnog nivoa, istraživao granice nauke u istraživačkom centru u Petnici, rezervisanom za one najbolje, a ove godine vratio se osnovi svih nauka – matematičkim, na republičkom nivou. U matematici je, kaže, pronašao odgovor na pitanje - šta studirati?. Na moju primedbu da se tako neće obogatiti samouvereno mi je odgovorio da mu materijalni momenat nije bitan. Još jednom me je iznenadio, dokazao da je i u sistemu vrednosti drugačiji od svoje generacije.

Momak koji hodi vlastitim stazama kroz svetove brojki neće se dovoljno zainteresovati za ovu sliku koju o njemu ispisuje odeljenjski starešina. Možda će prokomentarisati

tek jednim zagonetnim osmehom, ako shvati da mi je stalo da mu se dopadne sve ovo napisano. Definitivno sam impresionirana i zadivljena. Već sa petnaest godina iskrenošću je sam pravdao svoje izostanke. Definirao je svoje odlične

ocene i znanje anegdotom, kako mu je deda rekao „da se najbolje pamte odgovori do kojih sam dođem tragajući za njima zbog pitanja koja si sam postavio.“

Sam. To je jedan od prideva koji ga najbolje opisuju. Možda je zbog toga dobar u šahu, jer ga u tom svetu misli i kombinacija niko ne ometa. Možda zbog toga nerado odgovara na lična pitanja i prelazi u lagani verbalni napad koji me obično zbuni, distancira, i ostavi u uverenju da bi Tomislav i bolje funkcionisao kada bi za odeljenjskog starešinu imao profesora stručnog predmeta, a ne jezičku vrdalumu koja je ovog briljantnog mladog čoveka ostavila kao „razred u razredu“, da sam bije svoje bitke.

U svojoj samostalnosti ovaj odličnik se lepo uklopio i u komplikovani razred ET-43 i u „sigurno ne baš lak život u Domu učenika. Znam da je mnogima pomogao oko školskih problema i da je uspešno izbalansirao svoje uspehe sa normalnim interesovanjima svoje generacije. Većinu iz svoje okoline ostavio je „pa“ u dovoljnoj meri da nikad nisam čula da ga neko naziva štreberom.

I, za kraj, moram biti sentimentalna i lična. Tomislave, sreća nek' te prati na toj tvojoj maloj planeti. Pročitaj Egziperijevog „Malog princa“, još uvek me podsećaš na tu knjigu. Ja i dalje ne verujem da si ti razbio onaj prozor. To ti samo govori koliko te zaista slabo poznajem.

Milica Vasić, odeljenjski starešina,
s' divljenjem i poštovanjem

Drugo odeljenje po uspehu je ET-41 sa ocenom 3.79, dok je na trećem mestu ET-43 sa 3.60. Srednja ocena svih 18 završnih odeljenja, sa 413 učenika je 3,32 , dok je ocena iz vladanja 3.52. Sa negativnim uspehom je 84 učenika koji će u junskom roku pokušati da poprave svoj uspeh.

NAJ ODELJENJE : ET-42 , elektrotehničari računara

Odeljenjski starešina Piroška Stanić Molcer je veoma zadovoljna uspehom svog odeljenja imajući u vidu da je polovina od njih putovala tokom četiri godine, a petorica bilo smešteno u Domu učenika. »Srednja ocena na kraju drugog polugodišta je 4.24, sa 13 odličnih, 11 vrlo dobrih, jednim dobrim i jednim učenikom sa nedovoljnim uspehom je za svaku pohvalu. Imali smo u odeljenju vrsnog šahistu Kajdočija, fudbalera K.Levaia, rvače N.Zeldija i T.Kiša, glumca amatera R.Ciroka. Na Sajmu obrazovanja su pokazali umešnost u organizovanju kviza o Nikoli Tesli, što je bilo vrlo zapaženo. Neki će nastaviti školovanje u Mađarskoj, a neki u zemlji. »

»Pamtimo ih kao tihe, lepo vaspitane momke, svestranih interesovanja, bez mnogo potrebe za isticanjem. Rekao bih da su se

više plašili odgovornosti, rizika nekih ozbiljnih poduhvata na području struke, iako sam imao tu izrazite talente, poput K.Muhija i T. Turzaia, koji je bio čak na Saveznom takmičenju iz programiranja.« reči su profesora Andraša Sokola.

Profesorka Ester Udvardi predavala je ovim momcima mađarski jezik takođe četiri godine » Rado sam odlazila u ovo odeljenje, bili su odgovorni, zahvalni saradnici na časovima, pokazali se na takmičenjima iz jezika, gramatike ,književnosti kao ravnopravni sa učenicima iz gimnazija, osvajali nagrade.«

Na kraju, Nastavničko veće im čestita na lepom uspehu i časti ih jedinom večerom u BOS piceriji.

Sve najbolje , neka vam je srećna budućnost !

JA, MATURANT, DOMAC

"Moje ime Vam ne znači ništa. Sećanje na mene je prah. Nije to Vaša krivica, niti moja. Lanac koji je vezivao mene za Vas je prekinut." -reči su novinark Anite Dajamant u romanu Crveni šator.

Lanac koji je mene povezivao sa Domom učenika u Subotici bilo je moje školovanje. Pre nekoliko dana taj lanac se prekinuo. Uskoro ću u svojoj ruci držati diplomu i krenuti nekim novim životnim putem. Ostaju mi samo sećanja i prijatelji koje sam tamo stekla, znanje i iskustva. Mnogo puta sam se zapitala zašto sam izabrala baš ovakav život. Pa, jednostavan je odgovor - bila sam željna izazova. Pre četiri godine sam se upisala u uenički dom, na preporuku poznanika koji su tamo boravili prethodnih godina. Kada sam stigla pomalo sam bila razočarana..Ceo ambijent je bio nekako depresivan.Prvi dani su bili kao ekskurzija, upoznavali smo se, družili na dvorištu ali, ipak, svi smo bili dosta izgubljeni. U sobi sam imala četiri cimerice, a kod kuće navikla da ne moram ni sa kim ništa da delim. Priznajem, pomalo mi je bilo teško prilagoditi se načinu života,

pravilima, ograničenjima i kućnom redu, odvojenosti od porodice, ali to sam morala prihvatiti.

Tokom naredne tri godine dom se modernizovao, ambijent je postao prijatan i postepeno sam se osećala kao kod kuće. Sobe i kupatila su renovirana i mnogo više održavana. Postavljen je video nadzor, razglas. U planu je bilo da osnujemo domsku radio stanicu, ali nam to nije pošlo za rukom (recimo, nije bilo dovoljno entuzijasta). Uspeli smo da oživimo nekadašnju novinarsku sekciju i, evo, imamo već svoj treći mesečnik.

U domu borave učenici razne nacionalnosti - Srbi, Hrvati, Mađari, Rusini.... Nikada nisam primetila bilo kakvu diskriminaciju od vaspitača, od osoblja, a ni među učenicima. Naučili smo svi da budemo tolerantni, a to je ono što je dragoceno.

Ispričati četvorogodišnji život u zajednici sa 350 različitih karaktera prosto je nemoguće. Danas znam si gurno jedno - za to vreme sazrevala sam duhovno i intelektualno, stekla mnogo prijatelja i shvatila da sam u domu stekla još jednu porodicu, a to je veliko bogatstvo.

Ida Maćus, ET - 41

Drugi sajam obrazovanja u Subotici

Prava informacija u pravo vreme

Sajam obrazovanja u Subotici održao se 11. i 12. aprila u Hali sportova kod Dudove šume. Za one koji ne znaju, ova manifestacija je namenjena učenicima završnih razreda osnovnih i srednjih škola da se detaljno informišu pre nego što odaberu školu ili fakultet gde će nastaviti svoje dalje školovanje. Iz dobroopremljenih prosepkata učenici su imali prilike da saznaju mnogo o raznim profilima struka i lakše da se odluče za izbor budućeg zanimanja.

Na našem štandu izložili smo samo jedan deo opreme kojom škola raspolaže, upoznali smo učenike i prikazali smo im čime se mi bavimo u našoj školi. Najživlje je bilo kod dela štanda gde su se nalazili merači snage i automotor. Imali smo i kviz za nagradnu čokoladu, ali je čokolada, ipak, bila nedostižna, jer je ponestalo znanja!!! Bilo je veoma radno i pomalo naporno, ali i lep vid druženja i zabave, što između nas promotera, tako i između nas i naših budućih učenika Tehničke škole.

Toni Manhart, ET-31

Školski tim je angažovano radio na promociji škole posetiivši proteklog proleća preko 20 osnovnih škola sa promocijnim materijalom o svim za nimanjima koja će se izučavati u narednoj školskoj godini, bila su dostupna takozvana »otvorena vrata za osnovce i njihove roditelje. Po planu upisa predviđeno je 530 mesta za prvake, i to u 11 odeljenja na srp-

skom i 7 na mađarskom nastavnom jeziku. Sada se omogućuje upis na tri nova zanimanja - tehničar unutrašnjeg transporta i, posle duže pauze, obradivač plemenitih metala i autolimar, pored već ustaljenih zanimanja.

Prijemni ispiti su 22 i 23. juna iz maternjeg jezika i matematike, kao što je poznato, u matičnim osnovnim školama.

PET KENGURA U MEŠCU !

KENGUR se odomacio u našoj školi- Kao i prošle godine i ovog proleća „podelio“ je nagrade najzaslužnijim matematičarima koji su radili testove 16. marta u našoj školi. Od 7.500 takmičara iz osnovnih i srednjih škola u Republici nagrade je osvojilo njih 191. Pet učenika naše škole osvojilo je dve druge i tri treće nagrade u svojim konkurencijama. Najviše bodova osvojili su Patrik Kiš iz ET-21 i Bojan Tumbas iz ET-33, kojima je pripao CD sa stručnim temama, knjiga i majica

Sa dodele nagrada „Kengur“

Kengura, dok su Huba Šomodí i Čaba Lošonc iz ET- 32 i Jovan Stefanović iz SŽ-41 dobili po knjigu i majice. Najboljih šest takmičara, među kojima je i naš Patrik, stekli su pravo učešća na međunarodnom kampu na Balatonu gde će se ovoga leta sresti sa „kengurovcima „ iz Finske, Poljske, i Nemačke, rekla nam je profesorka Dijana Zita, organizator drugog Medjunarodnog matematičkog takmičenja „Kengur bez granica“ u našoj zemlji.

JOŠ VIŠE NA DANIMA » NEŠTO VIŠE« U MEŠCU

Da su učenici i profesori Tehničke škole vredno radili protekle školske godine pokazala je Druga manifestacija » Nešto više« koja je održana od 18-20. maja. Ovoga puta gosti samo iz bratske kragujevačke škole, zajedno sa domaćinima imali su prilike da prisustvuju raznovrsnim programima u školi i van nje.

Kao stručna škola na dostojan način obeležili smo jubilej našeg naučnika svetskog glasa Nikole Tesle prigodnom tribinom u kojoj su učenici podsetili na život, delo i značaj velikana elektrotehnike.

Da i učenici vole i znaju da istražuju dokazala je izložba njihovih radova iz elektro i mašinske struke, među kojima su najuspešniji nagrađeni.

Video igre privukle su veliki broj učenika, čak 26 ekipa, a takmičenje je organizovalo odeljenje ET-32 koji su bili i pobednici.(?)

Gradsku izložbu » Živeti zajedno« u Likovnom susretu posetili su svi naši učenici i profesori a gostima je posebno bilo zanimljivo da se upoznaju kako su na ovim prostorima vekovima živeli zajedno Srbi i Mađari.

Izuzetno suptilne emocije izmamila je predstava » Na vilinskom gumnu« koju je sa 16 učenika naše škole priredila profesorka istorije Jasmina Marić Berta.

Ekolozi su imali značajno mesto u ovoj manifestaciji sa tri programa. Prvo su, zahvaljujući Kragujevcanima, priredili izložbu ekoloških karikatura, koja je nedavno priređena u njihovoj školi. Naš učenik Kristijan Pataki iz M-31 je i ove godine tamo bio zapažen i nagrađen trećom nagradom, što je još veći uspeh nego lani, s obzirom da je sada konkurencija bila međunarodna (Indonezija, Brazil, Indija, Kina, Rusija) i da je odabran između 164 rada. Prezentacija ekoloških radova bila je prisutna na tribini koju su priredili učenici domaćini i gosti iz Kragujevca. Kao kruna ekoloških aktivnosti bio je izlet na Makovu Sedmicu koji je još više zblížio učenike i profesore bratskih škola.

Sportski susreti bili su svakako najbrojniji. Nadmetali su se učenici srednjih i osnovnih škola u spretnosti vožnje biciklom, šahisti su okupili šest ekipa među kojima su naši momci bili najbolji. Popularni stonoteniski noćni klub »Mesečina« organizovao je turnir za članove sva tri kluba (Crveni krst i Bajša), ali i goste iz Kragujevca, Beograda, Sentandreje i Segedina. Izložba sportskih karikatura Atila Salajia i nagradna tombola pružili su posebnu draž ovom susretu .

Najmasovnije i najtemperamentnije bilo je na finalnim utakmicama 22. Međurazrednog turnira u malom fudbalu naše škole gde je pobjedu slavio MT-31.

Ako je cilj ove manifestacije da podstakne učenike na kreativnost u raznim oblastima njihovog života onda je to ovoga puta zaista uspeła. Nadamo se da će to biti izazov i sledećim generacijama da je još više obogate narednih godina.

Vesti sa republičkih takmičenja

Mašinstvo i obrada metala - strugar - Miroslav Stefanović, M-33, drugo mesto na Republičkom takmičenju u Zemunu;

- bravari - Čaba Salma - 3. mesto,
Atila Farkaš - 10. mesto;

- glodač - Sebastijan Stantić - 7. mesto

Automehaničari - Robert Molnar - 9. mesto u Republici

Saobraćaj - 6 učenika učestvovalo na takmičenju u Kragujevcu;

Matematika - Tomislav Takač, ET 43, učesnik takmičenja u Nišu

Elektrotehnika - Davor Rapić, ET-11 ,6. mesto u Kraljevu

Programiranje - Nenad Kožul, ET-31, učesnik Saveznog takmičenja u Beogradu

(Sportski rezultati na 10. strani)

Na Vilinskom Gumnu

Istoričar, zaljubljenik u rad sa decom već više puta ranije pružila nam je zadovoljstvo svojim scenskim adaptacijama poznatih dela usmene i pisane književnosti utemeljenih na istorijskoj podlozi. Najnovije ostvarenje profesorke **Jasmine Marić Berta** "Na Vilinskom Gumnu" je spoj istorije, ljubavne priče, mudrosti i talentovanih učenika. Kao i u ranijim predstavama i u ovoj je pokazala umešnost u nekoliko ozbiljnih teatarskih područja – od dramatisacije, scenografije, izbora muzike, kostimografije do režije. Obratili smo joj se jer nas je interesovalo kako je zamislila da jedna vremenski udaljena tema, iz srednjeg veka, sa univerzalnom porukom, dopre do naše generacije srednjoškolaca.

D: Šta Vas je rukovodilo da se odlučite na adaptaciju romana "Dorotej", Dobrila Nenadića?

JM: "Dorotej" je moja omiljena knjiga. Uvek me je inspirisala na duboko razmišljanje. Dok sam je čitala prepoznavala sam sebe u likovima i shvatala njihove dileme."

D: Kako je sve počelo?

JM: "Prilikom prošlogodišnjeg uspeha predstave "Hasanaginica", dobila sam sugestiju od žirija da počnem sa radom na narednoj predstavi već u septembru. Iako je tekst bio pripremljen još u avgustu prošle godine, audicija u školi je bila tek u januaru ove

godine. Zbog obaveza na drugim projektima, pripreme sa učenicima su počele tek polovinom marta. Stoga smo odustali od Školskog pozorja."

D: Ovim ste pokazali da ste samo Vi i Vaša ekipa mogli dočarati ovo izvanredno delo za tako kratko vreme. Kako ste se zapravo odlučili koje ćete učenike pozvati na audiciju?

JM: "Imala sam sliku u glavi kako bi trebalo da izgleda svaki lik i tražila sam učenike sa određenim fizičkim izgledom, što je ovde vrlo bitno. Oni su svi moji učenici koje poznajem sa časova istorije i građanskog vaspitanja, ali nakon što smo dva i po meseca živeli i disali u ritmu predstave, moji učenici su postali nešto više od toga. Upoznala sam ih mnogo više nego što sam očekivala i zbog toga mi je jako drago."

D: Da li je bilo problema na probama?

JM: "Problem je bio naterati ih da se kostimiraju, da se potpuno posvete radu i neki nespornozumi između članova ekipe koji su nekad dovodili do tenzija, pa čak i suza..."

D: Kako ste se osećali pred predstavu?

JM: "Izgubila sam bilo kakav osećaj za kriterijum i bila sam apsolutno van sebe. Kolegama koji su se interesovali za predstavu sam govorila da ne očekuju ništa posebno."

D: Naprotiv, utisci publike su bili odlični. Kako to komentarišete?

JM: "Srećna sam, mada i sada, posle premijere, teško mogu da procenim koliko je vredno to što smo uradili."

IGRA CRNO-BELIH DIRKI W.A. MOCARTA

„Negde je zapisano da je umetnikov život obeležen prokletstvom a ime blagoslovom!

Mocart je nesumnjiv miljenik bogova, ne samo po posebno urođenom daru, već i po sudbini koja ga je uzela mladog. Između te dve tačke njegovog života (1756-1791) smeštena je dramatična sudbina umetnika raspolovljenog između života koji je prokletstvo i dela koje je blagoslov. Wolfgang leži u čestici zemlje koja će za sva vremena ostati nepoznata, ali njegov svet nije prestao da postoji. Njegova muzika prenosi svim narodima sveta uzvišenu poruku večne vedrine, radosti i ljubavi."

Ovo je deo teksta sa muzičko-poetske večeri, posvećene velikanu muzike povodom 250. godišnjice njegovog rođenja. Priredile su je naše

profesorke **Svetlana Kulić** i **Jadranka Kojić** sa učenicima: **Tijanom Kopanja**, **Jasnom Trilunović**, **Draganom Momčilovićem**, **Milošem Lekovićem**, **Vladimirom Đokićem** i gostom iz Muzičke škole **Nikolom Dulićem** u ulozi mladog Mocarta koji su kazivali brižljivo odabrane tekstove o Mocartovom životu i njegova pisma. Muziku je, uz prigodne slajdove emitovao naš verni tehničar **Darko Mesaroš**, a maštovita scena i kostimi dočarali su nam svu lepotu, prefinjenost, strast, sreću i tugu „viteza sa zlatnom mamuzom“, genija, za života neshvaćenog, a posthumno slavljenog širom sveta.

Događaj, jedan u nizu ove godine u našoj školi, koji svakako treba pamtiti.

Redakcija

Neke od glumaca sam pitala kako su dobili uloge. Profesorka je jednom prilikom dala **Nemanji, Miletu (ET-23)** i **Nikoli (ET-33)** da bez obaveze iščitaju tekst i da kasnije dođu na razgovor. Nakon što im je objasnila ozbiljnost dramske sekcije, prihvatili su. Kažu da je često bilo naporno na probama, ali i vrlo zanimljivo. Imali su specifične uloge i neki od njih su se teže snalazili u njima. **Nikola** kaže da je bilo teško zapamtiti tekst (citati iz "Biblije", i slično) i svaki pokret je bio vrlo zahtevan. Atmosferu je dočarao efektima i muzikom tehničar **Darko (ET-31)**, koga u školi zovu "nezamenljivi **Darko**". Mnogi kažu da su imali veliku

tremu koja je nestala nakon nekoliko trenutaka na sceni. Plašili su se svojih grešaka, mada, i da ih je bilo, ostale su neprimetne.

Verujem da su svi naši učenici i profesori bili ponosni tog 19. maja. Čulo se u holu Dečjeg pozorišta i čitalo na licima mnogobrojnih gostiju: „Fenomenalno! Zar u jednoj stručnoj školi ovako nešto?“

Bio je to još jedan demanti protiv svih predrasuda koje u gradu postoje na račun naše škole. Uostalom, mnoge nagrade koje su naši učenici osvojili ove godine u raznim oblastima to najbolje potvrđuju.

Dušica Vojnić Kortmiš, ET-21

SVET

U celom svetu užasno stanje
Svaki dan novo silovanje.
Olovo leti na sve strane,
Ja molim se da mi dan svane,
I da stane ova svetska kriza
Stare rane da ostavimo iza.
Trebalo da krenemo, budućnost da spremamo
Da naša deca imaju ono što mi nemamo.
Moramo stati, ne smemo ratovati
Jer iz mrtvih ne može niko da se vrati.
Na ovom svetu postoji samo bol
Koji ti dođe glave kao i alkohol.
A bol koji iz nas se puši,
Brzo se u mržnju pruruši
I zato više niko nije dobar u duši.
Zbog toga ovaj svet se ruši.
U vazduhu opet osećam smrad,
Nova se fabrika bacila u rad,
Kiseonik opet doživljava pad
Ugušićemo se svi kad – tad.
Jednog dana biće smak sveta
Tada će meta biti nova planeta
Ići ćemo na Mars ili Veneru
I širićemo hrišćansku veru.
Ovo čovečanstvo ne zna da se čuva
Svaki drugi čovek je protuva
Koji pije, puši ili duva.
Duga više nema svoje lepe boje,
Atomske bombe ne mogu da se prebroje,

A na čelu sveta sve budale stoje
Uništavaju nas i sudbinu nam kroje.
Ovoj planeti više nema spasa,
Okrutna je ova ljudska rasa.
Ni more više ne talasa
Opala je našoj zemlji masa.
Sa neba padaju kisele kiše,
Tako bar na vremenskoj piše,
Zemlja na otrov miriše
Sećanje iz glave nam se briše
Naša tela ne izdržavaju više.
Naša zemlja je ranjena
Prošla su lepa vremena
Kada bilo je onog što sada nema.
Nažalost, ovaj svet se menja.

Petar Lazarević, ET-13

||Leonardo da Vinci je prepisivao – od sebe!!!
Pušnicu otkrio – prof. Dragan Tovarisić (ko bi drugi?)

**JUBILEJ VELIKANA :
Nikola Tesla (1856 - 1943)**

Nikola Tesla je rođen 10. jula 1856. godine u selu Smiljanu u Lici kao drugi sin i četvrto dete Milutina i Đuke Tesla.

Školovanje je započeo u rodnom selu a nastavio ga u Gospiću. Višu realnu gimnaziju završio je u Karlovcu na nemačkom jeziku.

Godine 1875. započinje studije tehnike u Gracu i napornim radom uspeva da ih završi kao najbolji student. Posle prelazi na Univerzitet u Pragu, gde, kao i u Gracu, razmišlja o elektromotoru bez kolektora.

Posle studija zaposlio se u telefonskoj centrali u Budimpešti. I dok se jednog dana u predvečerje šetao sa jednim svojim drugom po gradskom parku, Tesla je rešio problem koji ga je dugo mučio. Otkrio je obrtno magnetno polje pomoću koga je mogao da konstruiše indukcionu motor. Međutim, prvi dvofazni motor sklopio je u Francuskoj 1882. godine, koji je radio baš onako kako ga je zamislio. U Pariz je došao na preporuku šefova iz Budimpešte, ali za njegov pronalazak nije bio niko zainteresovan. Razočaran, odlučuje da sa preporukom Edisonovog prijatelja Čarlsa Bačelora ode u Ameriku.

U Americi se zaposlio u

Edisonovom društvu gde je radio godinu dana i postigao veliki ugled u redovima elektroinženjera. Međutim, pošto ni Edison nije bio zainteresovan za njegove radove, napustio je njegovo Društvo.

Sa gospodinom A.G.Braunom, koji je finansirao jednu manju laboratoriju osnovao je Teslino električno društvo. Ovde je razradio tri potpuna sistema mašina za naizmenične struje: jednofazni, dvofazni i trofazni.

Podneo je prijavu za dobijanje patenta za svoje pronalazke 12.10.1887. i on mu je u roku od šest meseci prihvaćen.

Koristeći se otkrićem lorda Kelvina 1890. godine pronašao je struje visoke frekvencije koje su u njegovu čast nazvane Tesline struje.

Vestinghausovo društvo izgradilo je 1896.godine hidrocentralu na Nijagarinim vodopadima. Njima je Tesla prodao patente za milion tadašnjih dolara. Tada je prvi put u istoriji preneti električna energija do grada Bafala, udaljenog 22 milje od hidroelektrane, a sve prema projektu koji se bazirao na Teslinim patentima.

Došao je period Tesline slave, pa je držao predavanja u raznim gradovima Amerike. Kraljevski institut iz Londona pozvao ga je 1892.godine da održi predavanja u

Školska tribina posvećena Nikoli Tesli (priredila prof. Dušanka Martinov)

Evropi. To je bila prilika da dodje i u Beograd, u Velikou školu. Pre toga posetio je majku na samrti, koja je neposredno posle toga i umrla. Teslu je to jako pogodilo, pa se nekoliko nedelja oporavljao kod sestre Marice.

Tokom 1899 i 1900. godine mnogo je eksperimentisao sa visokofrekventnim strujama u Koloradu Springsu. Pokušao je da ostvari bežični prenos električne energije na velikim rastojanjima. U ovome nije uspeo, ali su njegova otkrića upotrebljena za prenos signala kroz vazduh (radiotehnika).

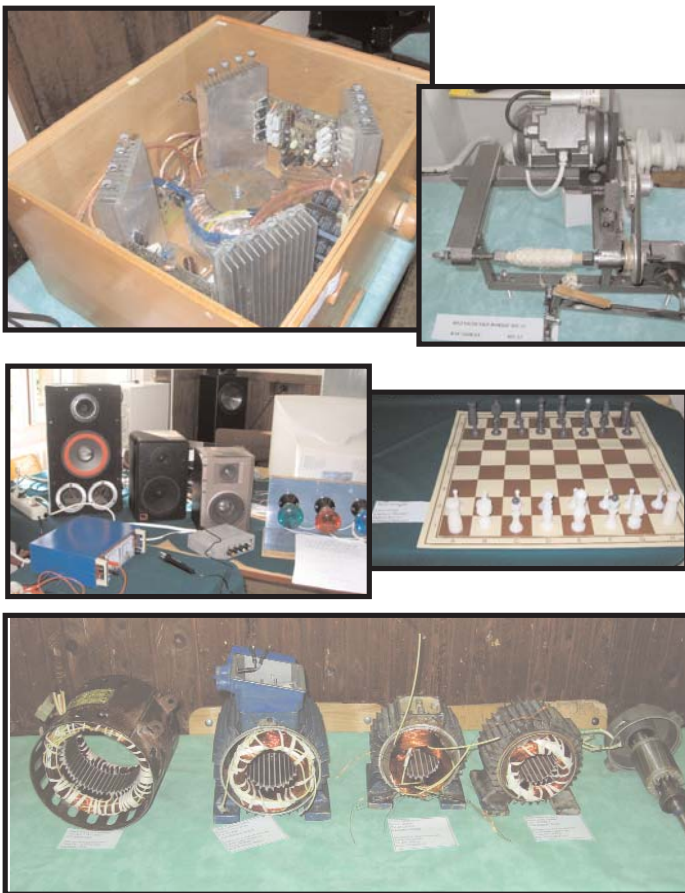
Umro je 7. januara 1943. godine u 87 godini života. Genije je umro onako kako je i živeo - sam.

Nikola Tesla nije bio samo genijalni pronalazač, već je bio i svestrano obrazovan. Govorio je šest jezika, imao je odličnu memoriju a znao je " Gorski vijenac " i Geteov "Faust" napamet. Imao je malo prijatelja, među kojima je bio Mark Tven.

Akcioni komitet Međunarodne elektrotehničke komisije na svom zasedanju 27. juna 1956. godine u Minhenu doneo je odluku da se jedinici za magnetnu indukciju dodeli ime TESLA(T).

Srboljub Đurić, prof. elektrotehnike

Sa izložbe učeničkih radova

UČENIČKA MANIFESTACIJA "NEŠTO VIŠE"

Učenici elektrotehničkog i mašinskog smera ove godine su priredili prijatno iznenađenje prikazivši svoje praktične radove na manifestaciji NEŠTO VIŠE, održanoj 18. i 19. maja u prostorijama naše škole. Tročlana komisija profesora-mašinske struke: Ivan Bajić, Đura Čavić, Jožef Toma odlučila se da nagradi najbolje radove u tri kategorije:

1. Kompjutersko konstruisanje - modeliranje
Slobodan Štetak, MT-31 za model motora (Choper)
 2. Programiranje i izrada na CNC mašinama
Aljoša Kačar, Borislav Kopilović, Branko Radović, Miroslav Stefanović iz M-33 napravili su šahovske figure
 3. Konstruisanje i izrada delova i uređaja
Boris Reznichenko i Goran Rac, MT-32, napravili su uređaj za namotavanje konca
- Po oceni komisije - Srboljub Đurić, Zvonimir Janečić i Slobodan Papić najbolji radovi učenika elektrotehničkog smera, svrstani takođe u 3 kategorije su:
1. Pinter Ervin ET-34	2. Lukači Istvan ET-22	3. Odri Akoš ET-22
Quad 426	7.1 Home Cinema System	7.2 Power Audio Amplifier
	7 x 25 W + 75 W (sub)	

Svim učenicima - takmičarima i njihovim profesorima čestitamo na plasmanima sa nadom da će i u narednim školskim godinama biti još mnogobrojniji i uspešniji.

Milana Vučković i Aleksandar Mutnjaković, ET-15

SVAKAKO VREDNO PAŽNJE ...

Radionica «malog MEŠC-a» je, već nekoliko meseci unazad, mesto gde neki momci iz naše škole vredno rade i uskoro će rezultati njihovog rada biti vrlo vidljivi.

Naime, u izradi je metalna ograda za školsko dvorište koja će pregraditi onaj parkovski deo od terena za odbojku i fudbal. Na ovom ozbiljnom zadatku rade učenici tri odeljenja – M/32, M/33, MT/32, pod stručnim nadzorom svojih nastavnika praktične nastave. Po četvorica su poslednjih nekoliko meseci svakodnevno radili na obradi profilnih cevi 35+35 i

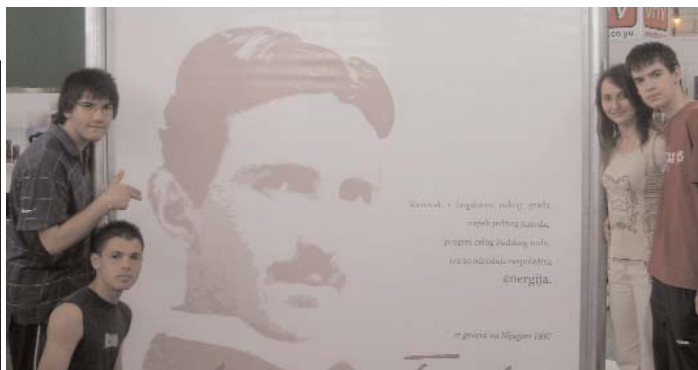
50+50, i izradi tzv. grifovanog platna čije su dimenzije 1m x 2m. Vrh kapije će „krasiti“ šiljci koje su izradili naši strugari. Kako su nam u kratkom predahu rekli, ostalo je posla za još nekih 3 meseca, jer će ukupna dužina ograde iznositi 60m. Ovi momci rade od 7 do 13:30, ne tražeći, niti očekujući ikakvu nadoknadu. Neka ovi redovi budu način da im odamo priznanje za uloženi trud!

Zabeležili ...

Viktor Peić i Dražen Trešnjić, M - 11

Ovo je delo učenika tri odeljenja - deo metalne ograde za školsko dvorište

Učenici ET-13 na Sajmu tehnike u Beogradu

Uvek privlačne video igrice

Organizaciju ovogodišnjeg takmičenja u video igrama prihvatili su učenici odeljenja ET-32 i to su obavili ozbiljno i odgovorno. Učestvovalo je 26 ekipa iz naše škole i jedna kragujevačka. Dogodilo se da su organizatori bili ujedno i najbolji, a slede ih učenici iz ET-35, dok su na trećem mestu maturanti ET-45.

SA 13. REPUBLIČKOG TAKMIČENJA U SAOBRAĆAJU

Na takmičenje saobraćajnih škola u Kragujevcu krenuli smo 18. aprila. Iako raskliman, naš školski crveni kombi je toliko jurio da fazanica nije uspela da pretrči put, te je završila tragično. Ipak, bili smo raspoloženi celim putem da smo se jedva međusobno čuli.

Pošto smo imali vremena do prijave u hotel „Kragujevac“, posetili smo Šumarice, koje su na nas ostavile snažan utisak. Kada smo stigli u hotel nismo bili na spisku gostiju. Da li je za to kriva organizacija, naša škola ili...?! Posle dugog čekanja dobili smo dve zapuštene sobe. U jednoj smo bili nas četiri i profesorica, a u drugoj dva momka sa instruktorom. Posle odmora otišli smo do kragujevačke bratske škole gde se održao teorijski deo takmičenja. Bili smo podeljeni po kategorijama i svaka ekipa od po dva člana je bila u drugoj učionici. Po završetku svi smo bili zadovoljni svojim izradama testova.

Nakon noći pune treme i iščekivanja osvanulo je tmurno i kišno jutro. Zbog jake kiše praktični deo takmičenja je odložen za nekoliko sati. Loši uslovi i trema su doprineli da ne postignemo dobre rezultate. Dok smo čekali proglašenje pobednika upoznali smo se i družili sa ostalim takmičarima koji su došli iz cele Srbije. Toliko smo se međusobno zbližili da nam je bilo žao što smo morali da se vratimo kući.

Bez obzira na rezultate na 13. takmičenju srednjih saobraćajnih škola, ovo je bilo, za sve nas, prelepo iskustvo.

Naši takmičari u sledećim disciplinama su bili:

-tehničari drumskog saobraćaja: **Bosiljka Tica i Jelena Radeljić**, SD - 41

-u „B“ kategoriji: **Dragana Grbić i Dragana Prole**, SD - 41

-u „C“ kategoriji: **Bogdan Dašić i Bojan Pastor**, S - 31

Dragana Grbić, SD - 41

“ NEŠTO VIŠE ” - Biciklisti sve spretniji

Na takmičenju u spretnosti vožnje biciklom ove godine je učestvovalo nešto više učenika nego lani - 21 takmičar iz naše škole i 9 iz OŠ Kizur Istvan su savladali 10 kategorija prepreka i ostvarili sledeći plasman:

Najspretniji je bio **Zoran Andrašić** iz SD-11, dok su drugo i treće mesto osvojili učenici iz SD -32, **Ištvan Babić i Oto Salma**.

Aleksandar Mutnjaković, ET-15

»...Država sa jednim jezikom i jednim običajem je slaba i ranjiva...«

...reči su svetog kralja Ištvana princu Imreu još u XI veku. One su aktuelne za sva vremena i za sve geografske prostore, to je civilizacijska činjenica koju ni danas niko ne može da ospori.

Svesni značaja zajedničkog života Srba i Mađara tokom proteklih vekova i potrebe da se i danas afirmišu multikulturalizam i tolerancija u Vojvodini, Pokrajinsko Izvršno veće je iniciralo i bilo pokrovitelj velike izložbe ŽIVETI ZAJEDNO - EGYÜTT ÉLNI koju su priredili Muzej Vojvodine i Gradski muzej u Subotici.

Pošto je izložbu ovoga proleća u Novom Sadu posetilo preko 50.000 ljudi, tokom maja i juna i Subotičani su mogli da vide iste eksponate u Likovnom susretu. Iako smo verovali da dosta znamo o našoj istoriji, kulturi, običajima, jeziku, moramo priznati da su nas mnoge istorijske činjenice iznenadile kada smo ih zatekli sve na jednom mestu.

Prošetali smo galerijom i posle toga porazgovarali sa Mirkom Grlicom, višim

kustosom Gradskog muzeja, jednim iz grupe subotičkih autora Izložbe, koji nam je rekao:

» Cilj izložbe je bio prezentacija istorijske dokumentacije koja svedoči o pozitivnim primerima suživota dva naroda. Ne bavi se sukobima, jer je namera da se prevaziđu poljuljani međunacionalni odnosi i predrasude koj su nastali ne voljom naroda, već nerazumnom politikom u najbližoj prošlosti. Naša je zamisao da se i ubuduće nastavi sa ovakvim vidom međusobnog upoznavanja i sa istorijom drugih naroda koji žive u okruženju. Mislimo da takav kontinuirani rad naših institucija može da doprinese, jednim delom, ublažavanju međunacionalnih nesporazuma i sukoba.

Izložba na jedan savremen način, prvi put putem video bima, kompjutera, LCD TV - plazma prikazuje istorijski materijal. Dobro je što je poseta organizovana za učenike, planirali smo dnevno oko 400 posetilaca, pa je tako omogućeno svima koji to žele da se upoznaju sa izloženom gradom.«

Do zaključenja našeg lista, izložbu je videlo oko 5000 posetilaca.

Knjiga utisaka

Naši saradnici su prilikom posete izložbi zavrili malo u knjigu utisaka i evo šta su u njoj zabeležili:

-Uz pomoć ove izložbe i njenih eksponata osećam se ponosno na našu bogatu prošlost.

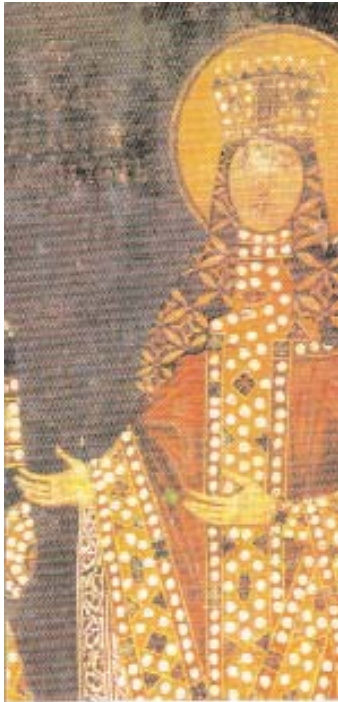
-Veoma je poučno, trebalo bi češće obilaziti ovakve manifestacije. Zanimljivo je i lakše se učiti istorija ovih prostora i naroda na ovaj način.

-Veoma upečatljiva izložba, najveći utisak su na mene ostavile knjige i svi zapisi. Bilo bi lepo kad bi se to moglo malo prelistati.

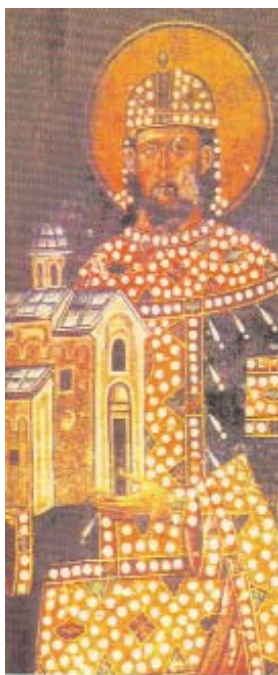
-Ova zajednička izložba srpskih i mađarskih slika, predmeta... samo nam više ukazuje na naš zajednički život na ovim prostorima. Kao što ove stvari „mirno stoje „u galeriji tako bi i među nama trebalo da bude.

-Moram da priznam da mnogo toga ranije nisam znala ali je fantastično što sam to ovdje videla - slike, dokumenta, predmete...

Mile Dragaš, ET-23

УЛАЗИКА КИРАЛЈА ИШТВАНА, СУЛТУРА И ПАЛА, ДРАГУТИНА КИРАЛИН, МАЂУАР КИРАЛЈА АНУ ДРАГУТИН КИРАЛЈА ИШТВАН

СРЕДЊИ КИРАЛЈ ДРАГУТИН (1276-1282) ДРАГУТИН СПЕКО КИРАЛЈА (1276-1282)

TOLERANCIJA - UPUTSTVO ZA UPOTREBU

Otvorite rečnik stranih reči i izraza - potražite objašnjenje reči «tolerancija» ... Tamo piše: reč latinskog porekla sa značenjem TRPELJIVOST, PODNOŠENJE MIŠLJENJA I STAVOVA RAZLIČITIH OD SOPSTVENOG, SNOŠLJIVOST ... Prepišite ovo objašnjenje jednom, mada nije na odmet to učiniti više puta ... A onda uzmite taj list hartije, zgužvajte ga i bacite u korpu za otpatke - slobodno ! Jer, tolerancija je floskula, šuplja fraza ! Šta je snošljivo u svetu koji nas okružuje ? Nesnošljiva je i sama pomisao da živite u vremenu podlosti i turbo-folk imidža ... Mada, osvrnete li se iza sebe, shvatćete - čoveku i nije svojstveno da bude tolerantan ! Ljudsko biće, po svojoj biološko-mentalnoj definiciji, ne može i ne ume trpeti i podnositi one što su različiti, one što štrče iznad proseka, posebne i darovite ljude ! Takvi će biti vučeni ka dnu sve dok ne odustanu od onog svog, obično grčevitog opiranja i dok ne potonu - udave se - u dubinama mora prostote ! ... SVETA PROSTOTO - niko ti nije potreban !

Na sreću, evolucija čoveka traje bar milion godina - i trajaće još milion godina ... Naučili smo štošta - tek ćemo naučiti štošta ... Savladali smo silu gravitacije - možda se i NETOLERANCIJA da savladati ...

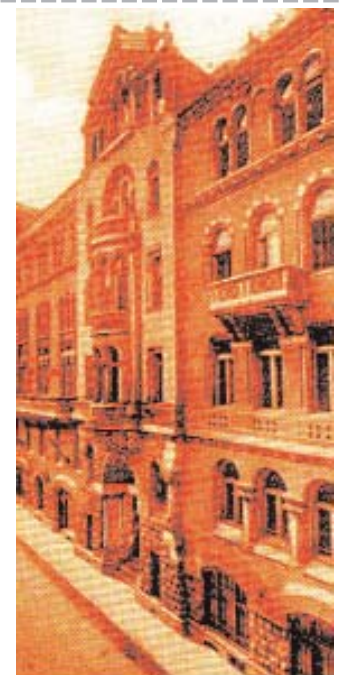
BITI DRUGAČIJI - to je dobro, poželjno ... Skinite sa sebe okove sujete i podmuklosti ! Ne krijte se iza lažnih vrednosti i lažnih vođa ! Onog koji drugačije misli, ima frizuru drugačiju od vaše, govori jezikom kojim vas nisu učili, iz nekog razloga ima kose oči, veliki nos ili čudno velike uši, a i majica mu je stvarno «bljak», takvog ostavite da bude TAKAV ! ...

Tolerancija se ne ispija iz čaše. Ne možete je posrkati kašikom - njoj se učite ... Uvežbavate je kao i svaku drugu veštinu, ponavljajući je do iznemoglosti !

... I, da - uputstva za upotrebu, u stvarai, nema ! ILI JESI ILI NISI ...

TOLERANTAN !

prof. Jasmina Marić Berta

ЖИВЉА ТЕКЕДИЈАХУНА У ИШТВАНУ ДРАГУТИН КИРАЛЈА ИШТВАНУ ДРАГУТИН

Skrećemo pažnju čitaocima da je deo troškova štampe naših novina obezbedio Pokrajinski sekretarijat za propise, upravu i nacionalne manjine sa željom da se učenici upoznaju sa projektom Izvršnog veća AP Vojvodine »Afirmacija multikulturalizma i tolerancije u Vojvodini« I izložbom ŽIVETI ZAJEDNO- EGYÜTT ÉLNI .Redakcija se zahvaljuje na ovom gestu I odužuje svojim prilozima kojima pokušava da pronikne u neke vidove suživota dva naroda u svojoj sredini.

Radionica za izradu tolerancije

Nevladina organizacija Otvorene perspektive iz Subotice ponudila je našoj školi da bude domaćin za realizaciju projekta » Multiplikacija- živi tolerantno » sa željom da učenicima pruži mogućnost alternativnih oblika dodatnog obrazovanja. Tako su se od 27.marta ove godine, svakog ponedjeljka uveče, održavale radionice na kojima je redovno učestvovalo najmanje po 25 učenika iz naše i drugih srednjih škola u gradu, i to na oba jezika paralelno. Radna tema ovih radionica bila je Multikulturalnost i tolerancija a vodile su ih mr Verona Molnar, program koordinator i Aurelija Lukač, psiholog, uz asistenciju našeg pedagoga Gorjanke Botić.

Posetili smo ih jednog ponedjeljka i evo, šta smo zabeležili.

19.30. Učionica na drugom spratu, za tili čas se pretvorila u mini amfiteatar razmeštanjem stolica u krug. Opušteni žagor, smeh devojaka i mladića koji se očigledno već dobro poznaju, čavrljaju srpski i mađarski, očekuju da pristignu ostali, iz drugog škola ,posle svog sedmog časa. Gospodje Molnar, Lukač i Botić užurbano pripremaju flip chart (mini panoe) pomoću kojih treba da se obradi večerašnja tema - Predrasude i stereotipi. Tu su raznobojni flomasteri, fotoaparati, fotografije sa snimcima aktivista u poseti sedištu Fondacije u švajcarskom gradiću Trogen (vrlo važan podatak za sve polaznike radionice). Najviši momci lepe selotejpom panoe na zidove. Čitamo, ponaosob, sa svakog : Pravoslavci, Katolici, Romi, Bogati ljudi, Ljudi sa posebnim potrebama, ispod kojih po dve rubrike - čuli smo; znamo. Brojimo prisutne - 26. Radionica može da počne. Posle uputstva učenicima prilaze panoima i u određene kolone ispisuju svoje mišljenje, zapažanja, saznanja, predrasude, bez ustručavanja, uz smeh, konsultacije, neki su u dilemi, zatečeni , ali ipak upisuju...Traje to neko vreme

dok se svi izređaju pred svim panoima a mi za to vreme razgovaramo o ciljevima ove zanimljive edukacije mladih. Sa neskrivenim iskrenim oduševljenjem sve tri pomenute gospođe pričaju nam.

V.Molnar :«Prezadovoljna sam ovom grupom. Entuzijazam ne jenjava , evo, ni posle 15 sastanaka.« Na pitanje šta je po njenom mišljenju razlog tome, motivacija za okupljanje, ona kaže: »Druženje, pre svega. Mogućnost da slobodno kažu svoje mišljenje. Vidimo kako iz dana u dan stižu samopouzdanje, uče se strpljenju da slušaju jedni druge (što, nažalost, danas nedostaje u našem okruženju), uvažavaju različitosti - postaju sve više tolerantni. Ne znaju dobro jezik jedni drugih ali ga slušaju i polako uče. Ako se ispolje negativne različitosti, svi ih zajedno tumačimo i razumno ot klanjamo...«

Prekida nas glas Aurelije koja čita ispisana zapažanja učenika i svi ih zajedno komentarišu, neki su zamišljeni neki se smeju, neki uporno brane svoje mišljenje, neki odustaju i shvataju da je ono tuđe pravilnije. Ide to tako na oba jezika, traže se pogodni izrazi za prevode, sumiraju se zaključci. Uočili smo koliko je važno biti precizan u formulacijama jer se na malim nijansama stvaraju stereotipi, treba izbeći generalizaciju i subjektivnost tvrdnji... Bilo je premalo vremena da se obrade svi planirani pojmovi. Ostaće za sledeći susret ...

Vreme prolazi. Nismo primetili da je već uveliko prošlo devet a naši radio ničari i na samom kraju , posle svog odrađenog radnog dana, zrače izuzetnom pozitivnom energijom, na licima koordinatora ni trunke umora. Odlaze, prethodno se upisujući na spisak za Trogen. Možda će imati sreću da budu među 20 odabranih i da otputuju u avgustu u švajcarski kamp da se tamo sretnu sa vršnjacima iz drugih zemalja. Engleski jezik svi znaju a toleranciju će pokazati na delu. To su, očigledno, savladali.

Mirjana Krstić

Učesnici radionice „Živi tolerantno“

„ Mi zapravo zajedno otkrivamo i saznavamo; mislim i na voditelje radionica i na učenike. Kako? Da bismo započeli sa procesom različitosti koje nas odlikuju i da bismo naučili kako da se povezujemo jedni sa drugima, kako na ličnom, tako i na kulturološkom planu, neophodno je znati šta sve nosimo sa sobom i unosimo u rad/kontakte sa drugima: sistem vrednosti, predrasude, pretpostavke, težnje, prethodna iskustva, strahove... Zadatak svakoga od nas je da se suočimo sa sobom i u sebi, da probamo da razumemo poreklo našeg pristrasnog načina razmišljanja i da naučimo kako da prevaziđemo mnogo toga što smatramo "normalnim" (npr. ako smatramo da je "normalno" da su sva deca ista i da nema razlika među njima, onda ćemo sve podučavati na isti način ne uvažavajući različitosti svakog deteta i ne prilagođavajući se njihovim osobenostima, tj.

Pitali smo školskog policajca

Da li je tolerancija među nama učenicima problem?

Da, mislim da jeste i da učenici jedni prema drugima nisu nimalo tolerantni, uvek treba neko da bude posrednik da bi se problem rešio, a i od obične sitnice se napravi opšta zbrka.

Zašto se dešavaju tuče u školi između učenika, pa i učenica?

Pa, mnogi od njih ne mogu problem da reše razgovorom, nego ih rešavaju nasilnim putem, tj. tučom i raznim pretnjama. Razgovor je mnogo bolji način za rešavanje problema. Čak i oni koji su do pre dva dana sedeli zajedno više ne pričaju.

Od kada ste Vi u školi tuča ima sve manje. Kako ste uspeali u tome?

Razgovorom prvenstveno. Trudim se da sa svima pričam i uvek kad nešto saznam idem do kraja da vidim zašto je to sve tako. I ako primetim da postoji šansa da se to reši na lep način, razgovorom, to i učinim. Moram reći da je svako sa kim sam razgovarao, ako je obećao da više neće praviti probleme, uvek to i ispoštovao.

Moramo da pohvalimo čika Iliju kao osobu koja je uvek spremna da nas sasluša. NE USTRUČAVAJTE SE!

Tamara Antunović i Tajana Perčić, MT-11

podučavaćemo prosek, odnosno nikoga). Poruka tipa: " Nastavnici/odrasli koji rade sa decom/mladima ne smeju da imaju predrasude... ", otežava ovu vrstu posla, jer se pri tom zaboravlja na činjenicu da negiranje predrasuda ili razlika ne znači da one ne postoje, niti da izbegavanje problema dovodi do njihovog rešavanja. A ovakvih primera ima puno. Ovo što sam navela je samo mali segment onoga što učimo i što ćemo naučiti, do kraja ciklusa."

Pedagog škole, Gorjanka Botić

Učesnici radionice su rekli:

Darko: "U početku nisam imao neki motiv, već sam otišao na preporuku svoje profesorice istorije. Nakon prvog puta sam mislio da je to samo gubljenje vremena, no posle druge posete sam odmah promenio mišljenje. Društvo i profesori su bili sasvim OK i vrlo su mi odgovarali. Oni čine da u radionici bude krajnje opuštenu atmosfera i svima prijatno. Motiv mi je, valjda, postao druženje sa učenicima iz drugih odeljenja i škola"

Sandro - „ Za radionicu sam saznao od drugova. Pronašao sam tamo ljude sa kojima mogu da razmenim mišljenje i zato rado provodim vreme sa njima."

Šta je za tebe tolerancija?

Darko: „Poštovati druge ljude, makar oni bili druge vere i nacionalnosti, ceniti ono što ih čini jedinstvenim, privikavati se drugima, njihovim običajima i obeležjima, opraštati ljudima greške...do neke granice...To je za mene, neki pojam tolerancije.“

Noćni klub „Mesečina“ primer je druženja učenika uz stoni tenis, svakog petka, od oktobra prošle godine

Kuda posle srednje škole

VIŠA TEHNIČKA ŠKOLA

VTŠ u Subotici i ove godine spremna je da upiše studente na tri područja: **Elektrotehnika** - za automatičare i elektroničare, po 60 na budžet i po 40 za samofinansirajuće studente;

Mašinstvo - Razvoj proizvoda sa mehatronikom.

Termotehnika sa ekologijom, za po 45 kandidata na budžet i 25 za samofinansiranje.

Informatika -Tehnička informatika. **Poslovna informatika**; na oba smera nije predviđeno budžetsko već samo 130 samofinansirajućih studenata.

Ove godine može da se upiše ukupno 600 studenata, od kojih 210 na budžet i 390 samofinansirajućih koji će morati da plate 40.000 dinara za godišnju školarinu.

Na prva dva profila polagaće se prijemni ispit iz matematike, a na trećem iz informatike. Krajem juna planira se i dvonedeljni pripremni kurs na oba jezika, što će biti olakšica kandidatima.

Inače, u aprilu je u našoj školi održana promocija svih zanimanja, pa su budući kandidati mogli detaljnije da se upoznaju sa onim što ih zanima.

SINGIDUNUM

U aprilu mesecu maturanti naše škole imali su priliku da prisustvuju prezentaciji privatnog fakulteta „SINGIDUNUM“ u Subotici koji je predstavio izbor svojih programa i nastavnih planova(Singidunum je latinski naziv za Beograd) Najveće interesovanje privukli su fakulteti za finansijski menadžment, poslovnu informatiku i fakultet za turistički i hotelijerski menadžment.Pored ovih na raspolaganju su vam i fakulteti za medije i komunikaciju,za primenjenu ekologiju i pravni fakultet.Na svakom od ovih fakulteta,nakon završetka druge, odnosno treće godine pruža vam se mogućnost da izaberete konkretan smer koji vam se čini primamljivijim.Svaka od ovih oblasti nudi veliki broj seminara i vežbi, kako bi studije bile olakšane i interesantnije.

Upis studenata na prvu godinu obaviće se u periodu od 15.juna do 15.jula.Preliminarne prijave mogli su da podnesu kandidati još od marta do kraja maja, tako da osiguraju mesto u junskom upisnom roku.Na svakom fakultetu upisuje se po 50 studenata po godini.Za upis su potrebna originalna dokumenta, s tim da studenti sa drugih fakulteta treba da prilože originalne potvrde o položenim ispitima, odnosno diplome više škole.

Svi nastavni planovi i programi usklađeni su sa principima Bolonjske deklaracije uvođenjem evropskog sistema prenosa bodova ECTS.

Međutim, pored veoma modernog programa i savremenog načina predavanja koji je privlačan za omladinu,ipak ostaje najvažnije pitanje - koliko je stvarno priznata

OD OCA JE OSTANULO SINU

Ibrahim Alrabti i Nader Alrabti,otac i sin, nekadašnji i sadašnji učenik naše, Tehničke škole. Obojica dobri fudbaleri , što je bio povod da ih pozovemo u redakciju na kratak razgovor.Vedri, nasmejani rado su nam pričali o sebi, fudbalu- zajedničkoj ljubavi.Na pitanje kako se našao u našem gradu, odnosno školi tata Ibrahim nam priča:

- Nas 50 vršnjaka, državnih stipendista iz Libije, došlo je 21.marta 1982.godine u Suboticu da se na srpskohrvatskom jeziku obučimo za mašinske i saobraćajne tehničare.Bili smo smešteni u hotelu Sport na Paliću i školskim autobusom dolazili svaki dan u školu.U početku da učimo jezik, šest meseci, a onda da pohađamo prvi razred.Bilo je teško ali zanimljivo, povereni smo divnim, zaista divnim profesorima od kojih još i danas neki rade i predaju i mojem sinu.Grad nas je takođe lepo primio i rado smo izlazili u slobodnom vremenu u kafiće, učestvovali u sportskim takmičenjima...Obišli smo skoro sve krajeve bivše Jugoslavije, leti išli na more, zimi na skijanje...Zaista prelepe uspomene me vezuju za to vreme...

Redakcija - Da li je to bio razlog da se vratite u Suboticu ?
„ Da. Još tada sam odlučio da ću tu nastaviti da živim.Otišao sam u domovinu da odslužim vojni rok i vratio se u Suboticu spreman da radim bilo kakav posao.Tu sam se i oženio i dobio sina (smeje se gledajući Nadera pored sebe). Trenutno radim u Denis piceriji i zadovoljan sam.”

Redakcija - Čuli smo od kolega fizičkog vaspitanja da ste kao učenik naše škole bili odličan fudbaler i osvajali mnoge pehare.

„ O,da.Kada smo mi došli u Mešc osnovan je međunarodni turnir u malom fudbalu i moja ekipa je pet puta, računajući i onaj pre zvaničnog, bila pobednik. Bio sam „špic“ igrač...”

Redakcija : Zar i vaš Nader nije isto centarfor danas ?
Sada se brzo Nader uključuje u razgovor, želeći da on da odgovor na ovo pitanje.

„ Jesam. Čale me je od malena učio fudbalskim veštinama, sa nama klincima bi jurio po poljani.Ja sam onda jedno vreme igrao košarku ali me je tata stalno vraćao fudbalu.Kada su me treneri u FK Bačka zapazili postao sam igrač pionirske ekipe i odigrao celo jedno prvenstvo.Tata je zaslužan što sam se celu jednu godinu našao u Novom Sadu igrajući za Vojvodinu, išao tamo u Mašinsku školu...Ali, bilo je teško bez porodice, nerešeni problemi u klubu i vratio sam se u Suboticu, postao kadetski igrač Spartaka i evo, sada sam u Mešcu.”

Redakcija- Znamo da si i ti učestvovao u ovogodišnjem turniru u malom fudbalu.

„ Jesam, moja ekipa iz M13 došla je do polufinala i zbog nekih glupih nesporazuma ja tada nisam igrao. Žao mi je što smo izgubili. Mogli smo igrati i u finalu, pa možda i osvojiti turnir.”

Sada se tata Ibrahim javlja.
„Ovoga puta je prošlo tako ali, ima vremena. Još dve godine Nader ima šansu, pa će i njegova ekipa držati pobjednički pehar u rukama.”

Smeju se obojica i čvrsto veruju da će se to obistinuti.Imati uz sebe takvu podršku oca dobar je razlog da se Nader dokaže bilo u školi, kao Spartakov igrač na predstojećem Svetskom prvenstvu u uličnom fudbalu u Nemačkoj i kasnije, možda, postane nova fudbalska zvezda, što je neskrivena želja i oca i sina.

Sanja Sukara, ET-13

njihova diploma. Nakon što smo vam izneli ove informacije na vama je da odlučite da li ćete dalje obrazovanje nastaviti na univerzitetu „SINGIDUNUM“, uzevši u obzir visoku cenu koja svakako nije prilagodjena današnjim standardima (od 1200 - 1500 evra) ili ćete se okušati na nekom državnom fakultetu.

Zoran Dinčić i Nenad Margaretić, ET-43

Izlet na Srebrno jezero

Dvodnevnu ekskurziju koju smo proveli na Srebrnom jezeru, pamtićemo dugo. Krenuli smo tog dugoiščekivanog četvrtka, 20.04.2006. u 7 sati. Prvo mesto gde smo se zaustavili bila je Petrovaradinska tvrđava odakle nam se ukazao impresivan prizor. Dunav koji je nadošao, pogled na novosadske krovove...

Nakon kraćeg zadržavanja put smo nastavili ka Beogradu. Posetili smo muzej u Surčinu, a potom “Planetarijum” na Kalemegdanu. Imali smo tu sreću da posmatramo prelepu noć nad Beogradom, prostranstvo iznad nas ispunjeno mnoštvom zvezda. Nakon šetnje na Kalemegdanu krenuli smo prema hotelu “SREBRNO JEZERO”. Posle malog odmora i večere žurka je počela. U diskoteci, koja je bila to večer samo naša, počeli smo da se ludo zabavljamo, muzika je bila samo po našem izboru. Naredni dan osvanuo je tmuran, ali nama je izgledao kao najsunčanije letnje jutro. Iako pomalo umorni od sinoćne žurke snagu nam je povratila jutarnja šetnja. Srebrno jezero izgledalo je kao na slici najvećeg slikara.. Okrepljeni svežim vazduhom, krenuli smo u obilazak drugih znamenja naše zemlje. Nismo imali pristup Golubačkoj tvrđavi, divili smo joj se samo iz daljine. Zatim smo posetili Neolitsko naselje na Lepenskom viru i manastir Tumane. U manastiru smo saslušali priču o njegovom nastanku. Posle prijatnog razgledanja krenuli smo kući. Put je bio naporan, ali uz dobro društvo prošao je veoma brzo.

Ova ekskurzija bila je veoma zanimljiva. Nadamo se da će matura, koju željno iščekujemo, biti još bolja.

Zdušno, SD21

Učenici E33, E31, SD21, S31, M31 u Muzeju vazduhoplovstva

SUPERIORNI ŠAHISTI

Trinaesti maj našim šahistima doneo je sreću - Na turniru škole Goša" u Smederevskoj Palanci osvojili su prvo mesto (sa 11 bodova) u konkurenciji šest ekipa i tako potvrdili svoj rejting od prošle godine u Kragujevcu. **Petrekanić, Kajdoči, Gužvanj i Braun** pokazali su superiornost čak i kada je u pitanju nadmetanje sa dvadesetpetogodišnjim majstorom. Uspeh je tim veći što su našu ekipu predstavljali isključivo učenici Škole, iako su po propozicijama imali pravo da dovedu „pojačanje“ sa strane.

Članovi profesorske ekipe- **Ilijin (kapiten), Koras, Martinov i Janečić** kažu

da su zadovoljni svojim trećim mestom sa 10,5 poena u konkurenciji takođe šest ekipa iz S.Palanke, Arandelovca, Kragujevca, Jagodine i Subotice.

Samo nekoliko dana posle, 18 i 19. maja, naši šahisti bili su domaćini u već tradicionalnoj manifestaciji NEŠTO VIŠE, kada su ponovo osvojili prvo mesto ispred šahista škole Lazar Nešić, kragujevačke Tehničke škole, Gimnazije i Poljoprivredne škole iz B.Topole.

Prava je šteta što nas maturanti Petrekanić, Kajdoči i Takač napuštaju, ali ostale su nove nade - **Bičkei, Braun, Gužvanj, Borić.**

„Junior Jam Music Workshop“ je održan tokom prolećnog raspusta i okupio oko 200 momaka i devojaka, koji su želeli da nauče da sviraju na nekom instrumentu. Najviše je bilo zainteresovanih za gitaru i bubnjeve, a nešto manje za klavijature, vokale, bas i duvačke instrumente. Sponzori su bili promoterska firma „FOKUS“ ,muzičke prodavnice „MUSIC“ kod Muzičke Škole i „ALEX PRO Music“, kao i elitni muzičari iz Vojvodine.

U ovoj radionici, bili su i **Jožef Kočiš (SŽ-31)** i **Darko Mijatović (ET-25)**. Joška je učestvovao kao gitarista i pevač, a Darko kao gitarista, ljubitelj „žešće muzike“-rok/pop.Kažu da je bilo ludo.

Mario Žunar, MT-11 kao član ekipe United Games u Pragu, početkom juna

Da li ste znali?...

...da se u našoj školi često dešavaju neki skandali? Niste?! Iskreno, to nas jako čudi pošto u Mešcu svi sve znaju, ali ako niste mi ćemo vam otkriti neke najzanimljivije.

Recimo mi, devojke, ne možemo da prođemo hodnikom da nam neko ne prepreči put i nešto ne dobaci. Tako smo prošle moja drugarica i ja, ali pošto ju je dotični dečko već užasno nervirao i od simpatičnog maturanta pretvorio se u uobraženog tipa, ona je odlučila da mu uzvрати i sledeći put kad se to ponovilo počela je njihova rasprava. Onda je dečko zaradio i šamar. Muškarac ne bi bio muškarac kad mu ne bi bila povređena sujeta, pa ju je lepo ugruao u učionicu i nije hteo da je pusti, dok ga je ostatak razreda zezao za otiske prstiju na njegovom obrazu. U međuvremenu ja sam zamolila druga da je izvuče napolje, a onda su momci hteli da se biju, pa smo završili kod zamenika direktora. I sada, dotični dečko mora da se izvini mojoj drugarici ili će ga izbaciti iz škole.

Želite da znate zašto se sve ovo dogodilo? Zato što mu je ona LEPA! Bar je on tako rekao. Pa, zar to nije moglo da se reši nekim izlaskom na piće? Šta vi mislite? Ali ljudi uživaju u skandalima!

Još je skandaloznije što se devojke iz Mešca međusobno tuku, pa je jedna od njih zaradila masnicu iznad oka... I, ne samo to, biju se one i na glavnoj autobuskoj stanici sa devojka- ma iz mađarskog razreda. Kako stari ljudi kažu: "Oko šake semenki". Neke devojke iz Lazar Nešića ih jure po gradu, prave frku kod glavne autobuske da bi na kraju neko pozvao policiju da ih smiri. Glavna akterka svega

se skriva po wceu kako je ne bi natukli.

Ali, mi ćemo poručiti jedno, ako ste to radile zbog nekog dečka iz Lazar Nešića, stvarno ste... Pa, devojke, Mešc je pun zgodnih momaka ! Da vam ih nabrajamo???

E, a naši momci završne godine u školi proslavljaju rođendan pa se par njih napije, a jedan onda počne da bije sve oko sebe, udara mlade u kantini i pravi haos. I posle, kada ga nekako odvuku napolje da ne bi još nekog udario, on ode kući i sutra se ničega ne seća...

Onda, isti taj sledeće nedelje popije još malo više i upadne u svečanu salu usred sastanka, napravi haos, pa se na kraju posvađa i sa školskim policajcem i šta još ne. Ali, on još uvek ide u školu, kao da se ništa nije dogodilo. Ne smeta to nama, ipak je on završna godina i treba da završi školu, ali ne tako.

Kada se već tužakamo da završimo sa još jednom, ali stvarno ozbiljnom pritužbom. Čujemo od profesora iz računarskih kabineta da su se neki „stručnjaci“ bukvalno ostrvili na delove kompjutera, povadili im i srce i dušu, lepo zatvorili da se ništa ne vidi i mirne savesti otišli. Možete zamisliti kako su se sledećih dana mučili neki drugi učenici da bi na kraju otkrili zašto kompjuteri ne rade. Videli smo nedavno i na zidnim novinama kako se neki neodgovorno ponašaju upravo sa računarima ali, izgleda, da to upozorenje nije bilo dovoljno. Koliko znamo ovo što su sada uradili zove se krađa, a za krađu se odgovara. Samo, kako doći do onih koji krađu i da li to priliči bilo kome u ovoj školi?

TRAČARE - T&T

SUDOKU

Sudoku, igra koja je u poslednjih nekoliko godina osvojila svet, igra se tako što se u prazna polja upisuju brojevi od 1 do 9, ali tako da su u redovima, kolonama i kvadratima 3x3 zastupljeni svi ti brojevi, bez ponavljanja.

	1		7	9				
2					8	6		3
7		3	4	6			5	
	5	4			1	2		
8		6	9		7			5
			2				6	8
4					9			
9		8	3	2			1	4
5		1		7		3		

prof. Dragan Tovašić

ŠKOLSKI TURNIR U MALOM FUDBALU

Pobednici 22. turnira : MT-31

Najbolji golman turnira,
Igor Jovanović, MT-31Najbolji igrač turnira
Aleksandar Nosković, MT-31Najbolji strelac turnira sa 11 golova,
Gergelj Kohajda, ET-22

Na 22. međurazrednom turniru u malom fudbalu, održanom tokom proleća učestvovalo je 49 ekipa. Pobili su „naravno, najbolji pa su se u polufinalu našli MT-31 protiv ET-21 sa rezultatom 2 : 1 i SŽ-41 koji je iskustvom savladao srčanu ekipu ET-15 sa 3:0. Posle mnogo uzbuđenja i povrede Noskovića, koji nije zaigrao sa svojim igračima iz MT-31 u finalnom meču, mašinci su ipak pobedili „saobraćajce“ iz SD-41 sa 2 : 1 i osvojili prelazni pehar turnira.

Dan izazova 31. maja - Naše košarkašice sa takmičarkama iz drugih škola

ZLATNI GIMNASTIČARI

Četvoročlana gimnastička ekipa – Devid Šoljmoši, ET-32, Albert Horvat, MT-32, Mirko Pejić Tukuljac, ET-23, Tibor Deak, ET-34, pod vođstvom profesora Stevana Dakića donela je u vitrine naše škole još jedan zlatni pehar osvojivši prvo mesto na Republičkom prvenstvu srednjih škola u Nišu, 12.maja

2006.godine.Kako su nam rekli, trenirali su mnogo u školi i u Gimnastičkom društvu Partizan (kome se posebno zahvaljuju na pomoći), što je rezultiralo najboljim plasmanom, čak i ispred ekipa iz beogradske Vojne gimnazije i Srednje škole unutrašnjih poslova iz Sremske Kamenice, na šta su posebno ponosni.

Naši fudbaleri i ove godine superiorno su savladali sve protivnike do republičkog takmičenja u Trsteniku gde su morali da se zadovolje samo sedmim mestom. Tvrde da ih je odsustvo povredjenog Noskovića dosta hednikepiralo.

Sportski rezultati u školskoj 2005/2006. godini

Ekipni sportovi**Opštinsko prvenstvo:**

1. mesto:	rukomet (m)
mali fudbal
gimnastika (m)
atletika (m)
streljaštvo (m)
2. mesto:	košarka (d)
odbojka (m)ž
3. mesto	košarka (m)

Okružno prvenstvo

1. mesto	rukomet (m)
mali fudbal
atletika (m)
gimnastika (m)
streljaštvo (m)
3. mesto	košarka (d)

Međuokružno prvenstvo

1. mesto	mali fudbal
atletika (m)
2.mesto	odbojka (m)
3.mesto	rukomet (m)

Republičko prvenstvo

1. mesto	gimnastika (m)
3.mesto	atletika (m)
7. mesto	mali fudbal
10. mesto	streljaštvo

Pojedinačni rezultati učenika**Atletika:** Arpad Stanko, ET-22

3. mesto -100m; 4x100m

Kovač Kristian, S-32

3. mesto - bacanje kugle

Devid Šoljmoši, ET-32; Zoltan Paška,E-32;

Miroslav Radoičić,MT-41 - 3. mesto 4x100m

Plivanje: Slobodan Ivković, MT-31

4. mesto 100m ledno

Na Dan izazova, 31. maja, na nekoliko mesta u gradu održane su sportske manifestacije i dodeljeni pehari za osvojena mesta na takmičenjima na svim nivoima.

ET-41 Videćete nas jednom na MONITORU života, dok prsti kucaju priče na TASTATURI snova, a u KUĆIŠTU se memorišu uspomene i beli MIŠ sreće se konačno umeša u naše karijere.

ET-43 Zauvek u nama, zauvek u vama - momci koji nikoga ne ostavljaju ravnodušne.

ET-45 „Mi znamo šta jesmo, ali ne znamo šta možemo biti!“

MT-41 Jedni su mudri, drugi zaneseni; jedni oprezni, a drugi bezbrižni. Pustimo ih neka svi budu srećni i neka doprinesu sreći drugih.

SŽ-41 Putujte sa nama, naš voz za budućnost neće kasniti!

SD-41 Sa diplomom tehničara drumskog saobraćaja dobili smo i nedoumicu kojim pravcem u pravom smeru.

M-31 Stručnjaci za automobile, velike i male, nove i stare, al' za knjige mnogo baš i ne mare...

E-31 Dobro smo prošli iako školsko zvono često nismo čuli.

E-33 Nama je nedostajalo samo malo da budemo dobri - ali, to „malo“ za nas je ostalo nedostizno!

M-33 U „avionu“ kojim su oni „pilotirali“ najčešće smo osećali turbulencije.

S-31 Do sada su oni vozali nas a sada ćemo mi njih. (Vozачи motornih vozila)

Saradnici u ovom broju

Učenicima: Tamara Antunović, Tajana Perčić i Mario Žunar, MT-11; Sanja Sukara i Petar Lazarević, ET-13; Milana Vučković i Aleksandar Mutnjaković, ET-15; Viktor Peić i Dražen Trešnjčić, M-11; Dušica V. Kortmiš, ET-21; Darko Mijatović i Vladimir Kuktin, ET-25; Daniel Plečaš, Tomislav Gilice i Mile Dragaš, ET-23; Toni Manhart i Nikola Čirić, ET-33 (fotografije); Ida Maćuš, ET-41; Dragana Grbić, SD-41; Zoran Dinčić i Nenad Margaretić, ET-43;

Profesori: Stipan Miškolci (fotografije), Milica Vasić, Jasmina Marić Berta, Dragan Tovašević, Srbojlob Đurić

Tehnička i kompjuterska priprema: Danijel Martinković, ET-43, Darko Mesaroš, ET-31

Glavni urednik: Mirjana Krstić, profesor

Za izdavača: Eržebet Ivanović, direktor

Štampa: Studio BRAVO

Adresa Tehničke škole: Trg Lazara Nešića 9, tel : 552-031

E-mail: messc@tippnet.co.yu

MESSE PRESS

6. szám

Szabadka, 2006. június

A

MUSZAKAI ISKOLA

Akik

Sok

TANULOINAK

ES TANÁRAINAK
LAPJA

elbúcsúztak...

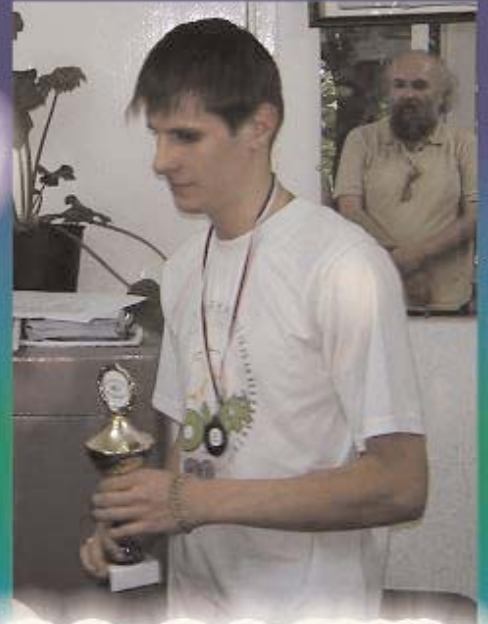
szerencsét!

Prelcsec Gyula (MT-42)
eljutott a köztársasági
angol versenyre

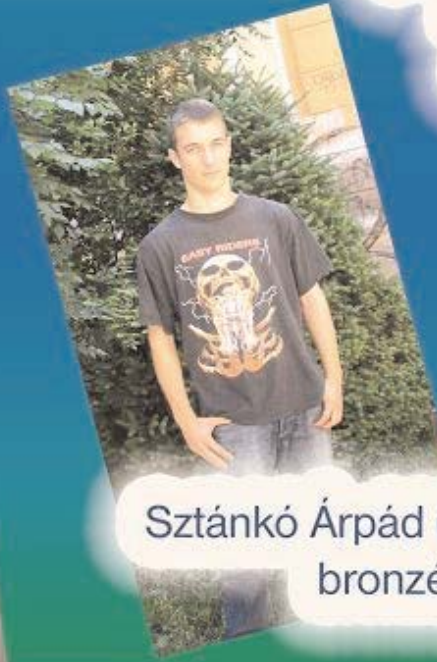

Somogyi Huba (ET-32) har-
madik díjat kapott a
Kenguru versenyen

Szalma Csaba (M-32) a
gépészeti iskolák köztár-
sasági versenyén
3. helyezett lett.

Kajdocsi László (ET-42)
az arany érmet szerző
iskolai sakkcsapat tagja

Sztánkó Árpád (ET-22) atlétikában két
bronzérmet szerzett

Arany érmet hoztak haza Nisből a szertornászok

Balassa Lajos (ET-42) 3.
díjat nyert humoreszki-jével
Beccsén a KMV-n